

дѣла: Тече поэмъ, тече блголюбѣмъ, тече блгодарѣмъ, Гди, ѿ мѡнимъ ти са, бже нашъ.

Сщѣнникъ приклонѣхъ главо, мѡлнтца втѣй:

Сегѡ рѣди, блго претѣй, ѿ мѡ грѣшнѣн ѿ недовѣрѣннѣи рабѣ твоемъ, сподобльшѣна служити стѡмъ твоемъ жертвенникъ, не рѣди правды нашихъ, не бѡ сотворихомъ что блго на землѣ, но рѣди млти твоеѡ ѿ щедрѡти твоеѡхъ, блже ѿзлѡлахъ сѣи когѣтнѡ на ны, дерзѡюще прикляемса стѡмъ твоемъ жертвенникъ: ѿ предлѡжи клѣткѡсрѣзнамъ стѣгѡ твѣла ѿ кроке хрѣта твоегѡ, тече мѡлимса, ѿ тече призываемъ, стѣ стѣхъ: блгоколѣнемъ твоеѡ блгостн, прѣнтѣ дхъ твоемъ стѡмъ на ны, ѿ на предлежащымъ дѣры бл, ѿ блвѣтн бл, ѿ ѡрѣтн, ѿ показѣтн,

ѿ дѣконъ прихѡднтъ блнзъ ко ѡрѣю ѿ глголѣтѣ тѣино:

Блголови блго, стѣй хлѣзъ.

Сщѣнникъ же востѡвѡ, знамѣнтъ трижды стѣла дѣры, глгѡла:

Хлѣзъ ѡбѡ сѣй, сѡмоѡ чѣтноѡ твѣло Гдѡ ѿ блѡ ѿ сѣла нашѡ шегѡ ѿна хрѣта.

дѣконъ: ѡмѣнь.

ѿ пакн дѣконъ:

Блголови блго, стѣю чѡшъ.

Сщѣнникъ же блголюбѣла глгѡлетъ:

Чѡшъ же сѡ, сѡмѡ чѣнѡ крѡбъ Гдѡ ѿ блѡ ѿ сѣла нашѡ шегѡ ѿна хрѣта.

дѣконъ: ѡмѣнь.

ѿ пакн дѣконъ глгѣтъ:

Блголови блго, ѡвоѡ.

roveň zavěšenu na jednom z prstů pravé ruky i kadidelnici. Kněz sám pak vezme svatý kalich, načež oba vycházejí severními dveřmi, kráčejí za světloňošem (procházejíce chrámem s vychýlkou). Nakonec stanou před svatými dveřmi a obrátí se čelem k lidu. Cestou a poté stojíce na soleji, říkají:

Diákon: **N**a vладыку našeho metropolitu (jméno) [na vладыку našeho (archi-) episkopa (jméno)], na veškeré pravoslavné archierejstvo, všechno důstojné kněžstvo, diakonstvo v Kristu, mnišstvo a služebnictvo církevní nechť rozpomeně se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Diákon hned poté odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Kněz: **N**a zakladatele, dobrodince a obec svatého chrámu tohoto (na naše nemocné i na zesnulé bratry naše), na vás i všechny pravoslavné křesťany nechť rozpomeně se Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Žehná kalichem a odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá druhou část Cherubínské písně (nebo jiného zpěvu, který se pje na velký čtvrtek či velkou sobotu):

Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Diákon, přišed do oltáře, stojí po pravé straně prestolu a drží diskos ve výši hlavy; když přichází kněz, praví k němu diákon:

Nechť rozpomeně se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

Kněz nato dí diákonu: Nechť rozpomeně se Hospodin Bůh na diakonství tvé v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Pak postaví svatý kalich na svatý prestol, požehná světloňoši (zavře svaté dveře a zatáhne oponu). Bere svatý diskos s hlavy diákona, postaví jej na svatý prestol, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva snav přecistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

И возглаголю глаголетъ ей:

Дадѣ етъѣмъ своѣмъ оученикоумъ и апломъ, рѣкъ: приимѣте, ѣдѣте, ей ѣсть чѣло моѣ, ѣже за къ ломѣмоѣ ко ѡставленіи грѣхоу.

дѣкъ: ѡмѣнь.

Семъ же глаголемъ, показъетъ свѣщенникъ діаконъ етъѣмъ діскоу, держѣ и сѣръ чрѣмѣ перѣгы денницы. Подобнѣ, и егда глаголетъ свѣщенникъ: Пійте ѡ неѣ въ: показъетъ и сѣмъ етъѣмъ почир.

Свѣщенникъ вѣтъ: Подобнѣ и чашѣ ѡ плодѣ лѣзнаго прѣѣмъ, ра-творнѣ, бѣгодарнѣ, бѣгословнѣ, ѡстѣнѣ,

и пакн возглаголетъ ей:

Дадѣ етъѣмъ своѣмъ оученикоумъ и апломъ, рѣкъ: пійте ѡ неѣ въ, еѣ ѣсть крѣвь моѣ новаго завѣта, ѣже за къ и за мнѣога и злнкѣмаѣ, ко ѡставленіи грѣхоу.

дѣкъ: ѡмѣнь.

Свѣщенникъ приклонѣмъ главо, молнѣтъ вѣтъ:

Гѣ творѣте въ моѣ воспоминаѣи: ѣлижды ко ѡмѣ еѣте хлѣкъ еѣ, и чашѣ еѣ пѣте, моѣ смѣрѣть возвѣщѣете, моѣ воскрѣнѣи исповѣдаѣте. Помниаѣще оуко, бѣло, и мѣ спасѣтѣльнаѣ егѣ стгаданѣѣ, жнвотворѣнѣи крѣтъ, трндѣѣноѣ погрѣнѣи, ѣже и з мѣртвѣхъ воскрѣнѣи, ѣже на нѣѣѣ возшеѣтѣѣ, ѣже ѡденѣю чѣѣ бѣѣ и ѡца еѣдѣнѣи, и сѣѣкноѣ и стѣраш-ноѣ егѣ вѣторѣ пришеѣтѣѣ,

возглаголетъ свѣщенникъ:

Т коѣ ѡ тѣкоу хъ тѣѣѣ приноѣѣѣ, ѡ вѣѣхъ и за вѣѣ.

Семъ же глаголемъ, діаконъ ѡглаголетъ рпѣѣѣ, и преѣѣѣ рѣѣѣ крѣтѣѣѣѣѣ, и подѣѣѣ етъѣмъ діскоу, и етъѣмъ почир, и поклоннѣтъ ѡмѣленнѣѣ.

Ve hrobě tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem i Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste.

Jako životonosce, krásnější než ráj, vpravdě skvělejší než každá královská komnata, ukázal se, Kriste, hrob tvůj, pramen našeho vzkříšení.

Potom vezme pokrývku se svatého diskosu, položí ji na levou stranu svatého prestolu, pak sejmě pokrývku se svatého kalicha a položí ji na pravou stranu svatého prestolu. Nato vezme velkou pokrývku (aer) s ramene diákona a okouří ji a pokrývá jí svatý diskos i kalich, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva snav přecistě tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokrýv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

I vzav kadidelnici z ruky diákona, okuřuje svaté dary třikrát, řka:

Prokaž dobrodiní Sionu, Hospodine, v zalíbení svém; nechť zbudovány jsou zdi jerusalemské. Tehdy zalíbíš sobě obět spravedlnosti, žertvu a celopaly; tehďáž beránky na oltář tvůj klásti budou.

A odloživ kadidelnici (a spustiv felon), nakloní hlavu k diákonovi, řka:

Rozpomeň se na mne, bratře spolusloužící!

Diákon: Rozpomeň se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

A skloniv i on hlavu, drže orar třemi prsty, dí knězi:

Pomodli se za mne, vладыko svatý!

Kněz: Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího zastíní tě.

Diákon: Tentýž Duch nechť spolupůsobí s námi po všechny dny života našeho.

A ihned: Rozpomeň se na mne, vладыko svatý!

Kněz: Rozpomeň se na tě Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i přistě, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

A polživ pravici kněze, vychází z oltáře severními dveřmi a postaviv se před svaté dveře, dí:

И сполнимъ моли́тъвѣ ѱашѣ Гдѣви.

дѣ́нька: Гдѣи, помѣлаѣи.

Ⲓ предложѣнныхъ четныхъ дарѣхъ, Гдѣ помолнимъ.

дѣ́нька: Гдѣи, помѣлаѣи.

Ⲓ стѣхъ храмѣ еемъ, и съ вѣроу, блгоговѣнемъ и стрѣхомъ
вѣннимъ вхолащнихъ конь, Гдѣ помолнимъ.

дѣ́нька: Гдѣи, помѣлаѣи.

Ⲓ ижеавителъ намъ ѿ клѣка екорен, гнѣва и нѣжды, Гдѣ
помолнимъ.

дѣ́нька: Гдѣи, помѣлаѣи.

Зачѣпнѣ, спасѣнѣ, помѣлаѣи и сохранѣ насъ бже чкоѣю блгодѣтїю.

дѣ́нька: Гдѣи, помѣлаѣи.

Днѣ ксего совершѣнна, свѣта, мѣрна и безгрѣшна, оу Гдѣ прѣимъ.

дѣ́нька: Подѣи, Гдѣи.

Ѣгѣла мѣрна, вѣрна нартабника, хранителе дшшх и ччлѣех ѱашнхъ,
оу Гдѣ прѣимъ.

дѣ́нька: Подѣи, Гдѣи.

Прѣенѣл и ѿгтавлѣнѣ грѣхѣвхъ и прегрѣшенїи ѱашнхъ, оу Гдѣ
прѣимъ.

дѣ́нька: Подѣи, Гдѣи.

Добрыхъ и полѣзныхъ дшшамъ ѱашымъ, и мѣра мѣровн, оу Гдѣ
прѣимъ.

дѣ́нька: Подѣи, Гдѣи.

Прѣе времѣ жнботѣ ѱашего въ мѣрѣ и покалнїи екончѣти, оу Гдѣ
прѣимъ.

дѣ́нька: Подѣи, Гдѣи.

před všemi věky, na zemi se objevil a s lidmi žil. Z Panny svaté se vtělil, sebe samého snížil, vzeřzení služebníka přijav. Tělu ponížení našeho se připodobnil, aby učinil nás podobnými obrazu slávy své.

Vždyť skrze člověka hřích vstoupil do světa a skrze hřích smrt, a proto jednorozený Syn tvůj, jsoucí v náruči tvé, Boha a Otce, narozený z ženy, svaté Bohorodice a vždycky Panny Marie, jsa podroben zákonu, ráčil v těle svém odsoudit hřích, aby ti, kteří v Adamovi umírají, oživeni byli v samém Kristu tvém. A pobyv na světě tomto, dal spasitelná nařízení, odvrátil nás od klamu modloslužby a přivedl nás k poznání tebe, pravého Boha a Otce. Získal nás jako lid svůj vyvolený, královské kněžstvo a národ svatý. Očistiv nás vodou a posvětil Duchem Svatým, dal sebe jako výkupné smrti, v jejíž *moci* jako zaprodání hříchu jsme byli drženi. Skrze kříž sestoupil do podsvětí, aby naplnil sebou všechno a rozlomil mučivé *okovy* smrti. Vstal pak z mrtvých třetího dne a otevřel každému tělu cestu ke vzkříšení z mrtvých, ježto záhuba nedokázala se zmocnit Původce života, stal se prvotinou zemřelých, prvorozeným z mrtvých, aby ve všem a mezi všemi prvenství měl. Vystoupil na nebesa a usedl po pravici velebnosti tvé na výsostech a přijde odplatit každému podle skutků jeho.

Zanechal však nám ke vzpomínání spasitelného utrpení svého to, co jsme ti *zde* dle přikázání jeho předložili. Chtěje se totiž vypravit na věčně památnou, dobrovolnou a životodárnou smrt svou, v noci, v níž vydal sebe za život světa, vzal chléb do svatých a přechistých rukou svých a ukázav jej tobě, Bohu a Otci, díky činil, požehnal, posvětil, rozlomil a –

Хр҃тїанскїа кончіны жывотѣ нашѣго, безкомѣзненны, непортїды, мїрны ѡ добраго шѣвѣта на страшнѣмъ сѣдїци Хр҃товѣ просїмъ.

дїякъ: Подїи, Гдїи.

Прег҃тѣю, прег҃чѣю, прег҃лгословѣннѣю, славною влчцѣ нашѣ бїцѣ, ѡ приснодѣл Мїрїю со вѣрми ст҃ымї поманѣши, сїмн себѣ, ѡ др҃вгѣ др҃вга, ѡ вѣсь жывотѣ нашѣ Хр҃тѣ бїѣ предадїмъ.

дїякъ: Тевѣ, Гдїи.

**Мл҃тва приношенїа,
по порчабленїи вѣр҃твенныхъ дарѡвъ на ст҃ѣмъ прег҃чѣмъ.**

Гдїи бїже нашѣ, создáвый насъ, ѡ введїи къ жїзнѣ сїю, показавый намъ пѣтї ко спасенїю, даровавый намъ нѣныхъ тѣмн ѡкровенїю: тѣ ко сїю положивый насъ къ слáжбѣ сїю, сїлою дха твоегѡ ст҃аго. Бг҃оволи оубѡ Гдїи, быти намъ слáжнїтелемъ нокаго твоегѡ завѣта, слáгамъ ст҃ыхъ твоихъ тїннствъ, прїимн насъ прїелїжающїхъ ст҃омъ твоемъ жер҃твенникѣ, по множер҃твѣ милостї твоєа, да вѣдемъ дортїи приносїти тебѣ словеснѣю сїю ѡ безкровнѣю жер҃твѣ ѡ нашихъ согрѣшенїихъ ѡ ѡ людскїхъ невѣр҃ткїихъ: юже прїемъ ко ст҃ымъ ѡ пренїный, ѡ мысленный твої жер҃твенникъ, къ коню бг҃оуханїа, вознїпелн намъ бг҃оградѣ ст҃аго твоегѡ дха. Прїзрї на ны бїже, ѡ вїждь на слáжбѣ сїю нашѣ, ѡ прїимн ю, ѡкоже прїахъ сїю явелемы дары, нѡвѣмы жер҃твы, ябрамова веплѡдїа, мѡнѣока ѡ яронока сїснствъ, самдїлока мїрнѣа. Юкоже прїахъ сїю ѡ ст҃ыхъ твоихъ яплъ нстїннѣю сїю слáжбѣ, сїце ѡ ѡ рѣкѣ насъ грѣшныхъ прїимн дары сїа къ бг҃огр҃тїи твоєї гдїи: юкѡ да сподѡкльшеся слáжнїти безъ порока ст҃омъ твоемъ жер҃твенникѣ, ѡбращемъ мзã вѣрныхъ ѡ мздрыхъ ст҃ротчелѣй къ дѣнь страшнѣмъ создáнїа твоегѡ прãвѣнаго.

kříže nad ním. Poté polibiv ji, složí ji a položí na svatý prestol. Pak přejde opět na pravou stranu svatého prestolu, vezme ripidu a věje jí tiše a s plnou pozorností a bázni nad svatými Dary.

Kněz se modlí:

Stěmito blaženými mocnostmi, Vládce lidumilný, i my hříšní voláme a pravíme: Vpravdě svatý jsi a přesvatý, a nezměrná jest velikolepost svatosti tvé. Ctihodný jsi i ve všech skutcích svých, neboť spravedlivě a podle pravého úsudku jsi ve všem nakládal s námi.

Vytvořil jsi člověka, vzav *k tomu* prach země; učinil jsi jej dle obrazu svého, Bože, poctu mu tím prokázav. Umístil jsi jej do ráje rozkoše, zaslíbil mu nesmrtelnost života a sladkost věčného blaha v zachovávaní přikázání tvých. Když však tebe, Boha pravého, který jej stvořil, *člověk* neuposlechl a klamem hadovým nechal se svést, a svými hříchy pak umrtven byl, vyhnal jsi jej podle spravedlivého soudu svého, Bože, z ráje do světa tohoto a navrátil jsi jej zemi, ze které byl vzat. — Leč uchystal jsi mu spásu skrze znovuzrození v samém Kristu tvém. Neodvrátil ses totiž zcela od stvoření svého, Blahý, a nezapomněl jsi na dílo rukou svých, ale pro milosrdenství své a z milosti svojí navštěvoval jsi nás rozličnými způsoby: posílal jsi proroky; činil mocné *skutky* skrze svaté své, kteří v každém pokolení tobě se zalíbili; mluvil jsi k nám ústy služebníků svých proroků, předpovídaje nám blížící se spasení; dal jsi zákon na pomoc a anděly jsi na stráž postavil.

Když se pak čas naplnil, mluvil jsi k nám v samém Synu svém, jímž i věky jsi učinil. On je září tvé slávy i zobrazení tvé Osoby a udržuje vše hlasem *slova* moci své. Rozhodl se *však* nelpět na rovnosti tobě, Bohu a Otci, a *tak* až byl Bůh, *zrozený*

Возглаголююще:

ШЕДРОТГАМИ ѢДННОРОДНАГО СІА ТВОЕГО, СХ НІМЖЕ БЛГОСЛОВЕНХ ѢИ, СО ПРЕИТЫМХ Н БЛГІМХ Н ЖИКОТВОРАЦІИМХ ТВОІМХ ДХОМХ, НЫНЧѢ Н ПРИЕМО, Н КО КѢКИ КѢКІОКХ.

Діакъ: ѿмѣнь.

Іерей: **М**іръ всѣмъ.

Діакъ: ѿ дхѡвн твоемѣ.

Діаконъ: **В**озлюбѣннхъ дрѣгъ дрѣга, да Ѣднномыслѣемъ исповѣмъ.

Діакъ: Оца, ѿ Сіа, ѿ Свѣаго дха, Трѣцѣ Ѣднносѣщннѡ, ѿ нераздѣльнѡ.

Сщїенникъ покланяетсѣ трижды, глагола чїино:

Возлюблѣн члѣ, Гдѣ, крѣпосте моѣ, Гдѣ оутвержденїе моѣ, ѿ пркѣжнїце моѣ. [Трижды.]

ѿ цѣлѡстѣ стѣа иїце, ѿкоже сѣтъ покровѣны, первѣе верхѣ стѣаго діакѡла: чїаке верхѣ стѣаго почїраѣ, ѿ краї стѣа трапѣзы прѣд сокоѡ. ѿце ли есѣдѡтѣ свѣщеннїкоѡ двѣ, ѿнї множае, чо ѿ онї цѣлѡстѣ стѣа вен, ѿ дрѣгъ дрѣга въ рѣмена. Нарѡдѡчель же глаголетсѣ: хрѣтоке погрѣдѣ насѣ. ѿ свѣщїацѣ цѣлѡваѡнн: ѿ ѣтѣ, ѿ есѣдѣтѣ. Такожде ѿ діаконн, ѿце есѣдѡтѣ двѣ ѿнї три, цѣлѡстѣ кїїждѡ сѡрѣръ своѡ ѿ дѣлѣе крѣга сѡвразѣ, ѿ дрѣгъ дрѣга въ рѣмена, чожде глаголюще, ѣже ѿ свѣщїеннїцы. Подѡбнѣе же ѿ діаконѣ спокланяетсѣ, на нѣмже стѡїтѣ мѣстѣчѣ, ѿ цѣлѡстѣ сѡрѣръ своѡ, ѿ дѣлѣе ѣтѣ крѣга сѡвразѣ, ѿ глаголетсѣ вѣсѣлїенно:

Двѣрн, двѣрн, прѣмшдрѡстїю вѡнмемъ.

Сщїенникъ же воздвїзаетсѣ воздѣхъ, ѿ держїтѣ надѣ стѣамн дарїн. ѿце же ѿнїн есѣдѡтѣ сщїеннїцы глѡжїацїн, такожде воздвїзаетсѣ стѣамн воздѣхъ, ѿ держїтѣ надѣ стѣамн дарїн, погрѣающе, ѿ глаголюще кѣ есѣчѣ, ѿкоже ѿ лѡдїе, испѡвѣданїе вѣрн:

Вѣрѡю ко Ѣдїнаго Бга Оца ксѣдержїчѣла, тѡворца нѣсѣ ѿ землїн, вїднїмѡмъ же всѣмъ ѿ невїднїмѡмъ. ѿ ко Ѣдїнаго Гда Іїса Хрѣта, Сіа Бжїа, Ѣдннороднаго, ѿже ѿ Оца рождѣннаго прѣжде всѣхъ вѣкѣхъ: свѣчѣта ѿ свѣчѣта, Бга ѿстїннѡ ѿ Бга ѿстїннѡ, рождѣнна, не со-тѡворѣнна, Ѣднносѣщннѡ Оца, ѿмже всѣ вѣша. насѣ радн чѡловѣкѣхъ, ѿ

рорѣчїт, тобѣ се кланѣт, тобѣ дѣковат, тебѣ єдїнаго правѣго Бога ославѡват а тобѣ прїнаѣшет се srdcem зѡкrouшенѣмъ а duchem pokornѣмъ литургїickou tuto slужbu наші, neboť tys daroval nám poznání pravdy své. Dokáže snad kdo vylїcїt moc tvou, slyšitelnѣmъ učitelнѣmъ všechno chválení tebe, Vládce, aneb vyprávѣt o všechъ divechъ tvѣchъ, *jezъ konáš* vъ každѣmъ časѣ?

Vládce všechъ, Hospodine nebesъ i zemѣ a všeho stvoření viditelnѣho i neviditelnѣho, jenž na trůnѣ slávy sedїš a do propasti shlїїš, bezpočátecнѣnъ, neviditelnѣnъ, nepostїžitelnѣnъ, nevyslovнѣnъ, nemennѣnъ, Otce Pána našeho Ježíše Krista, velikého Boha a Spasitele, nadѣje наші, jenž jest obrazъ dobroty tvѣ, vѣrná tvá pečeť, v sobѣ vyjevujїcїho tebe, Otce. On jest Slovo živѣ, Bůhъ pravѣ, předvѣcнá moudrost, život, posvѣcenї, moc, svѣtlo pravѣ. Skrze něho zjevїl se Duchъ Svatѣ, Duchъ pravdy, darъ synovství, závdavekъ budoucїho dědictví, počátekъ věcнѣchъ blahъ, síla oživujїcї, pramenъ posvѣcenї, z něhož všechno rozumnѣ a duchovнї stvoření se posilнѣujїc, předъ tebou se klanї a k tobѣ ustavїcнou vysїla chvaloreč, neboť všechno slouží tobѣ.

Tebe chváлї andělѣ, archandělѣ, trůnovѣ, panstva, knїžec-tva, mocnosti, síly i mnohoocї cherubїnї, kolemъ tebe stojї sera-fїnї, šestъ křїdelъ má každѣ zъ nichъ, dvѣma totїžъ zakrѣvujї tváře své, dvѣma pakъ nohy a dvѣma létajїce, volajї jedenъ kъ druhѣmu neumlkajїcїmї ústy neprestávajїcї chvalozpѣvy.

Knѣzъ hlasїtѣ:

Vїtѣznou píseňъ zpїvajїce, volajїce, hlásajїce a pravїce:

Vѣrїcї lidъ zpїvá: Svatѣ, svatѣ, svatѣ jestъ Hospodinъ zástupѣ (Savaof). Plna jsou nebesa i zemѣ slávy tvѣ. Požehnanѣnъ, jenž se бѣре ve jmѣnu Pánѣ.

Vъ tѣto chvїlї діаконъ, odloživъ ripidu a přešedъ předtїmъ kolemъ prestolu na levou stranu, vezmeъ svatou hvѣzdicu se svatѣho diskosu a cїnї jí znamenї

тѢБѢ КЛАНЯЮЩЕМА, ЧѢКѢ БЛАГОДАРЯЩЕМА, ЧѢКѢ СЛАВЯЩЕМА ЕДИНАГО БОГЕ-
ТВИНАГО СВЯТАГО БГА, И ЧѢБѢ ПРИНОСИЩЕМА СВѢЦЕМЪ СОКРУШЕННЫМЪ, И
ДЪХОМЪ СМЕРЕННА СЛОВЕСЕНЮ СВО СЛЪЖЕВЪ НАШУ: ѿКЪ ТЫ ЕДИ
ДАРОКАВЫИ НАМЪ ПОЗНАНИЕ ЧКОВАЕ ИСТИНЫ. И КТО ДОКОЛЕНЪ
ВОЗГЛАГОЛЯЩЕ СИЛЫ ЧКОВА, СЛЫШАНЫ СОТВОРИТИ КВА ХВАЛЫ
ЧКОВА, ИЛИ ПОВѢДАТИ КВА ЧДАЕА ЧКОВА КО КВАКО ВРЕМА БЛКО;

БЛКО ВРѢХЪ, ГДИ НБЕЕ И ЗЕМЛИ, И ВЕДЕ ТВАРИ, КДИМЫА ЖЕ
И НЕКДИМЫА: СВДАИ НА ПРТОЛѢ СЛЫВЫ, И ПРИЗНАВАИ БСЗДАНЫ,
БЕЗНАЧАЛЪНЕ, НЕКДИМЪ, НЕПОСРТИЖИМЕ, НЕОПИСАНЪ, НЕИЗМѢНИ
ОЧЕ ГДА НАШЕГО ИИСА ХРТА ВЕЛИКАГО БГА И СПЕИТЕЛА, ОУПОКАНИА
НАШЕГО, ИЖЕ СЕБЪ СВБРАЗЪ ЧКОВАЕ БЛГОСРТИ: ПЕЧАТЬ РАВНОСВБРАЗ-
НАА, КЪ СЕБѢ ПОКАЗЪА ТЪ ОЦА, СЛОКО ЖИКОЕ, БГЪ ИСТИННЫЙ,
ПРЕВѢЧНАА ПРЕМДАРОСТЬ, ЖИКОТЪ, ОЦЕИЕНІЕ, СИЛА, СВѢТЪ ИСТИН-
НЫЙ, ИМЖЕ ДХЪ СТЫИ ІАКІСА: ДХЪ ИСТИНЫ, СИПОЛОЖЕНІА
ДАРОКАНИЕ, ОВРЪЧЕНІЕ БДАЩАГО НАСЛѢДА, НАЧАТОКЪ ВѢЧНЫХЪ
БЛАГЪ, ЖИКОТВОРАЩАА СИЛА, ИСТОЧНИКЪ ОЦЕИЕНІА, О НЕГОЖЕ
КВА ТВАРЪ СЛОВЕСНАА ЖЕ И ОУМАА ОУКРѢПЛАЕМА ТѢБѢ СЛЪЖИТЪ,
И ЧѢБѢ ПРИНОСИЩЕМО ВОЗЫМАЕТЪ СЛОВОЛОКІЕ, ѿКЪ КВАЧСІКАА
РАВОУТНА ТѢБѢ.

ТЕБЕ КО ХВАЛАТЪ АНГЛІ, АРХАНГЛІ, ПРГОЛІ, ГАДЪТКВА, НАЧАЛА,
БЛАСТІ, СИЛЫ И МНОГОСЧИТИ ХЕРУВІМИ: ЧѢБѢ ПРЕДОАТЪ
СВКРЕТЪ СЕРАФІМИ, ШЕЕТЪ КРИА ЕДИНОМУ, И ШЕЕТЪ КРИА
ЕДИНОМУ: И ДВѢМА ОУБВО ПОКРЫВАЮТЪ ЛИЦА СКОА, ДВѢМА ЖЕ
НОГИ, И ДВѢМА ЛЕТАЮЩЕ, КЪЗЫВАЮТЪ ЕДИНЪ КО АДГОМУ,
НЕПРЕСТАННЫМИ ОУСТЫ, НЕМОАЧНЫМИ СЛОВОСЛОВЕНЬМИ.

Возглаголююща:

ПОБЖДАЮ ПЧЕНЬ ПОЮЩЕ, КОПИЮЩЕ, КЪЗЫВАЮЩЕ
И ГЛАГОЛЮЩЕ.

Кнѣз: **С**литовності́ jednorozeného Syna tvého, s nímž ve-
leben jsi s přesvatým, blahým a oživujícím Duchem
tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Вѣřící: Amen.

Кнѣз: **Р**окој всем.

Вѣřící: I duchu tvému.

Диакон: **М**илуйте друг друга, абычомъ jednomyslně vyznávali.

Вѣřící: Otce i Syna i Svatého Ducha, Trojici jednobytnou a nerozdílnou.

Кнѣз се клані́ триkrát а рѣка тише:

Мilovati budu тебе, Hospodine, sílo má; Hospodin jest
hradba má а útočiště mé. (*Триkrát*)

A políbí pokryté svaté Dary: nejprve aer nad svatým diskosem, pak nad kali-
chem а nakonec okraj svatého prestolu. Jsou-li kněží dva neb více, tedy i oni
všichni takto líbají svaté Dary, jeden po druhém, а poté i jeden druhého на ra-
menou. Svěcením starší vždy řekne: „Kristus uprostřed nás,“ а mladší odvěti:
„Jest а bude.“

Stejně tak diákonі, jsou-li dva neb tři, políbí jeden každý svůj orar tam, kde je
znamení kříže, а pak jeden druhého на ramenou, říkajíce totéž, со kněží. Po-
dobně i diákon, který stojí před svatými dveřmi, políbí svůj orar там, kde je
znamení kříže, а volá hlasitě:

Диакон: **Д**вѣре, двѣре! Pozor měјme k velemoudrosti!

Кнѣз сејме се сватыхъ Darů aer, pozdvihne jej а дрзі над сватыми Dary.
Slouží-li více kněží, spolupozdvihují aer а дрзі společně над сватыми Dary,
chvěјice (potřásajíce) јim а říkajíce potichu (spolu s věřícími) Vyznání víry.

Жалмиста: **В**ѣřím v jednoho Boha, Otce, Vševláдce, Stvořitele nebe
а země, všeho viditelného i neviditelného.

I v jednoho Pána, Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného а z Otce
zrozeného přede všemi věky. Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha
pravého, rozeného, nestvořeného, jednobytného s Otcem, skrze
něhož vše učiněno bylo. Jenž pro nás lidi а pro naše spasení sestoupil

нашего ра́ди спасе́нїа, шедшаго из не́бъ, и́ вопло́тншагося ѿ Дѣа
 Сѣта и́ Мрїи дѣвы, и́ челоуѣчшаго. Ра́спятаго же за ны при понти́й-
 сѣмъ Пїлатьѣ, и́ страда́ша, и́ погребѣнна. И́ воскресшаго къ трѣтїи
 дѣнь по писанїемъ. И́ возше́дшаго на не́ба, и́ сѣдѣщаго ѿдѣшю́ О́ца.
 И́ пакы грядѣщаго со славою, сѣдѣти живымъ и́ мѣртвамъ, сѣгуже
 цр҃квѣю не е́детъ концѣ. И́ къ дѣла Сѣтаго, Гда́, животворѣщаго, и́же
 ѿ О́ца и́сходѣщаго, и́же со О́цемъ и́ Сїномъ спокланѣема и́ слави-
 ма, глаголющаго прр҃оки. **Во** е́динъ сѣшю́ собо́рншю и́ аплькшю
 цр҃ковъ. **И**повѣдшю е́дино кр҃щенїе, ко ѿстакленїю грѣхѣмъ. **Чаю**
 воскресїа мѣртвыхъ: **И** жи́зни вѣдѣщаго вѣка. **А**минь.

Дїаконъ величїи: **С**тѣнемъ до́брѣ, стѣнемъ со стѣра́хомъ,
 бѣнемъ, сѣо́е козношѣнїе къ мїрѣ приносїти.

дїакъ: Днїаостъ мїра, жр҃твѣ хвалѣнїа.

И́ сїеннїкъ о́во вземъ воздѣхъ ѿ сѣмъ, и́ цѣлоуѣчїи, помазѣтъ на е́дино
 мѣсто, глагола: Благодѣтъ гда́: дїаконъ же поклони́вѣ, вхѣднѣтъ ко сѣмъ
 Слѣтѣрѣ. И́ прїимъ рїпїдъ, вѣрѣтъ сѣла́ блгоговѣнїю.

Свацїеннїкъ возгласїи:

Благодѣтъ Гда́ нашегѣ І́нѣа Хр҃ста́, и́ люкы́ Б҃га и́ О́ца́,
 и́ причѣстїе Сѣтаго Дѣла, вѣдн со вѣсѣмн бѣамн.

дїакъ: И́ со дѣхомъ твоимъ.

Сїеннїкъ: **Г**орѣ и́мѣннѣмъ се́рдцѣ.

дїакъ: И́ мамы ко Гдѣ.

Сїеннїкъ: **Б**лагодарїмъ Гда́.

дїакъ: Достойно и́ праведно сѣтъ, покланѣнїа О́цшъ, и́ Сїшъ, и́ Сѣомъ Дѣшъ, Трїцѣ
 е́динобцикѣ и́ неразрѣльнѣй.

Сїеннїкъ приклонѣвѣ молїтвѣ:

Сынъ бѣго, Гдѣ бѣже О́че вездер҃жїтелю покланѣемый, до-
 сто́йно ѣакъ коистїнншъ, и́ прѣно и́ мѣпо великолѣпїю
 сѣмнн твоѣа, тебе́ хвалїти, тебе́ прѣти, тебе́ блгоговѣнїти,

s nebe, vtělil se z Ducha Svatého a Marie Panny a člověkem se stal. Jenž za nás ukřižován byl pod Pontským Pilátem, trpěl a pohřben byl. A třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. Vystoupil na nebesa a sedí po pravici Otce. A znovu přijde se slávou soudit živé i mrtvé; jeho království nebude (mít) konce.

I v Ducha Svatého, Pána, oživujícího, jenž z Otce vychází a s Otcem i Synem spolutěn a spoluoslovován jest a mluvil skrze proroky.

I v jednu svatou, obecnou a apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých a život věku budoucího. Amen.

Diákon hlasitě: Stůjmež pevně, stůjmež s bázní, pozor mějme a v pokoji přinesme svatou oběť!

Věřící: Milost pokoje, oběť chvály.

Kněz políbí aer a pokládá jej složený na jeho místo na prestole. Diákon při zvolání kněze: „Blahodaf Pána našeho...“ se pokloní a vchází do svatého oltáře. Vezme ripidu a ovívá jí zbožně svaté Dary (není-li ripidy, činí tak jedním z pokrovců).

Kněz, žehnaje lid: Blahodaf Pána našeho Ježíše Krista a láska Boha Otce a účastenství Svatého Ducha budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Kněz se vztaženýma rukama: Vzhůru srdce!

Věřící: Máme k Pánu.

Kněz se vztaženýma rukama: Vzdávějme díky Hospodinu!

Věřící: Důstojno a spravedlivo jest klaněti se Otcu i Synu i Svatému Duchu, Trojici jednobytné a nerozdílné.

Kněz se sklání a pronáší modlitbu svaté anafory:

Vládce, Hospodine, Bože, Otče vševládnuocí (Jsoucí), uctíváný! Jest vpravdě důstojno a spravedlivo i patrično velikoleposti tvé svatosti tebe chválit, tebe opěvovat, tobě dob-